

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/105/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1724203015
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1724203015.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcov : 1./ W. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, Š. zastúpený JUDr. Alexandra Karlíková, advokátka, Račianska 2/A, Bratislava, IČO : 37 501 682, 2./ W. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, Č., zastúpenej zákonným zástupcom žalobcom 1./, proti žalovanému: Y. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXA, W. zastúpený JUDr. Roman Hojer, s.r.o., advokátska kancelária, Šustekova 51, Bratislava, IČO : 50 708 953 o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 10.septembra 2024 č. k. 45C/62/2024 - 27, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach (výrok I., IV) potvrdzuje. Žalobcovia 1./,2./ majú voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že : I. Súd ukladá žalovanému zákaz priblíženia sa k maloletej W. Z., rodenej Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. U.. XXX/XX, Č., na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch. II. Vo zvyšku súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá. III. Súd poučuje žalovaného, že môže podať voči žalobcom 1./ a 2./ žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku navrátenia do pôvodného stavu, alebo nárokov na náhradu škody, alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. IV. Súd priznáva žalobcom 1./ a 2./ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. h), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 329 ods. 2 C.s.p., keď uviedol, že neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Na ich nariadenie je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie uvedených dôvodov na jeho nariadenie. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

1.2. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p., neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita

alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená. Uvedené neodkladné opatrenie je účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia a patria medzi právne nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obetí násilia. Právo nebyť vystavený násiliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násilia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násilia páchaného na ženách a iné. Za násilie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu. Účelom tohto ustanovenia je poskytnúť ohrozenej strane neodkladnú ochranu, prípadne zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jej postavenia aj za cenu, že skutkový stav veci nie je náležite zistený. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia alebo možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia alebo možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násilia a možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené. Násilie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škodu, a pod. Násilie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násilia hovorí o akýchkoľvek atakoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násilia je bolesť a hrozba bolesti. Násilie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násilia nad svojou obeťou. Násilie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násilia nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie obeť (uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo 10/2012 zo dňa 15.10.2012). Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť, pričom k ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násilia. Pojem násilia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násilie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Ide o telesnú, aj duševnú ujmu. Hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násilím je každá forma ubližovania, prejavy nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastráňovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Je zvlášť účinné, ak sa spája s fyzickým násilím. Osobitnou formou násilia je sekundárna viktimizácia - druhotné ubližovanie. Násilím je aj nezabránenie násiliu.

1.3. Súd prvej inštancie mal preukázané, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 12P/143/2022 - 208 zo dňa 19.10.2022, právoplatným dňa 04.11.2022, bolo manželstvo žalobcu a X. Z., rod. Š., nar. XX.XX.XXXX, rozvedené a ich maloletá dcéra W. Z., nar. XX.XX.XXXX bola na čas po rozvedení manželstva zverená do osobnej starostlivosti matky. Ďalej mal súd preukázané, že návrhom osobne podaným tunajšiemu súdu dňa 25.03.2024 sa žalobca domáha, aby súd zveril maloletú W. do jeho osobnej starostlivosti, keďže s poukazom na jej fyzický a psychický stav sa obáva o jej zdravý a bezpečný vývoj. Z listinných dôkazov priložených k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal súd preukázané, že dňa 22.10.2022 a dňa 11.03.2023 bola maloletá W. v sprievode otca vyšetrovaná v zdravotníckych zariadeniach pre podozrenia z fyzického násilia. Z lekárskeho nálezu ako aj z fotografií priložených k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal súd preukázané, že maloletá mala po rôznych častiach tela hematómy. Žalobca k návrhu priložil zápisnicu z výsluchu, ktorý sa konal dňa 22.08.2024 na OR PZ v Pezinku, ktorého predmetom bolo doplnenie trestného oznámenia podaného dňa 01.07.2024 na Okresnú prokuratúru v Pezinku na žalovaného pre podozrenie z týrania jeho maloletej

dcéry W.. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že žalobca odvodzuje svoju požiadavku na neodkladnú úpravu z tvrdenej okolnosti existencie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy spočívajúcej v dopúšťaní sa násilia žalovaným voči jeho maloletej dcére, ktorá je aktuálne zverená do osobnej starostlivosti matky. Vo veciach násilia vrátane možného ohrozenia telesnej a duševnej integrity pritom možno spravidla vychádzať iba z tvrdení žalobcu a záznamov polície. Žalobca v predmetnej veci predložil dôkazy na osvedčenie svojich tvrdení o nebezpečenstve bezprostredne hroziacej ujmy, a to Zápisnicou o výsluchu zo dňa 22.08.2024, lekáorskými nálezmi a fotografiami, ktoré preukazujú prítomnosť hematómov a zranení po rôznych častiach tela maloletej.

1.4. Vzhľadom na žalobcom popísaný skutkový stav ako aj na priložené listinné dôkazy, bol súd prvej inštancia toho názoru, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné vyhovieť z dôvodu potreby ochrany života, zdravia a osobnej bezpečnosti maloletej. Podľa názoru súdu, žalobca dostatočne preukázal naliehavosť situácie a preto súd rozhodol tak, že žalovanému uložil zákaz priblíženia sa k maloletej W. Z., rodenej Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. U.. XXX/XX, Č., na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, na ktoré bude žalovaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch. Súd má za to, že zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov je dostatočná pre ochranu maloletej, preto vo zvyšnej časti (zákaz priblíženia na vzdialenosť menšiu ako ďalších 40 metrov) zamietol.

1.5. V súčasnej dobe nie je možné určiť dobu, po ktorú budú trvať dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Konceptia inštitútu neodkladného opatrenia vychádza z princípu ochrany práv a oprávnených záujmov žalobcov bez vopred vymedzeného časového ohraničenia, pokiaľ trvajú dôvody jeho nariadenia. Zároveň súd v zmysle § 337 ods. 1 C.s.p. poučil žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Podľa § 336 ods. 1 C.s.p., ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť žalobcovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Vzhľadom k tomu, že nariadeným neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi žalobcami a žalovaným, nepovažoval súd za potrebné zaviazat' žalobcov na podanie žaloby vo veci samej. Toto neodkladné opatrenie môže byť zrušené postupom podľa § 334 C.s.p., podľa ktorého súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Na podanie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia je legitimovaná nielen osoba, ktorej bola nariadením neodkladného opatrenia uložená povinnosť, ale aj samotní navrhovatelia.

1.6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcom priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže boli plne úspešní vo veci, keď súd ich návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu vyhovel.

2. Proti tomuto uzneseniu a to proti výrokom I. a IV. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) , h), keď mal zato, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a žiadal aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol. Vo svojom odvolaní poukázal na odôvodnenie napadnutého uznesenie (bod 6. a 7.) s ktorými závermi sa nestotožnil a mal za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a záverom na podklade dôkazov účelovo predloženým žalobcom, ktoré sú v zjavnom rozpore so skutočným stavom veci, ktorý celkom iste nevyžaduje bezodkladnú úpravu pomerov. Toto rozhodnutie je celkom zjavne v rozpore s vykonaným dokazovaním, nakoľko sa nikdy nedopustil konania, ktoré by vyžadovalo potrebu vydania takéhoto či podobného rozhodnutia. Dôrazne odmietol akékoľvek a všetky obvinenia vznesené voči jeho osobe žalobcom v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sa nezakladajú na pravde a sú zo strany žalobcu čisto účelové. Žalobca tieto kroky podniká z dôvodu uškodiť mu a zabrániť mu byť súčasťou života X. Z., v súčasnosti Š. a maloletej W.. On nikdy maloletej W. Z. nijakým spôsobom neublížil a obvinenia zo strany žalobcu sú absurdné a nijak sa nezakladajú na pravde. On sa začal s maloletou W. a jej matkou stretávať približne v čase jej rozvodu so žalobcom, pričom mal s maloletou vždy pekný vzťah, nakoľko ju má veľmi rád. Trávil s ňou víkendy, hral sa s ňou, živil ju i šatil, kupoval rôzne darčeky a brával ju spolu s jej matkou na výlety. Túto skutočnosť preukazuje konajúcemu súdu fotografiami a videami, zachytávajúcimi maloletú W. v čase, kedy s ňou a jej matkou trávil čas.

2.1. Trestné konania uvedené žalobcom považuje rovnako za účelové, nakoľko poskytujú skreslený a nereálny pohľad na túto situáciu. Žalobca podal na neho trestné oznámenie na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Modre. Trestné oznámenie podané v roku 2022 bolo zo strany Policajného zboru

v Modre, následne i zo strany Okresnej prokuratúry v Pezinku odmietnuté uznesením o zastavení trestného stíhania a odmietnutí trestného oznámenia, nakoľko neexistoval dôvod na začatie trestného stíhania voči nemu. Rovnako tomu bolo v roku 2024, kedy žalobca opätovne podal na neho trestné oznámenie po tom, ako sa dozvedel o tom, že jeho bývalá manželka X. Š. čaká s ním dieťa. Toto trestné oznámenie podložil rovnakými tvrdeniami a predložil rovnaké dôkazy ako v roku 2022. K predmetnému konaniu žalovaný predložil Zápisnicu o výsluchu osoby, voči ktorej smeruje trestné oznámenie zo dňa 26.8.2024, ktorý sa uskutočnil na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Pezinku. V tejto zápisnici vyvracia všetky skutočnosti uvedené žalobcom, nakoľko ani naďalej neexistuje dôvod na začatie trestného stíhania voči. Žalovaný orgánom činným v trestnom konaní preukázal, že tvrdenia žalobcu, ktorými ho označoval za vinného z týrania maloletej W. sa nijak nezakladali na pravde a v rámci trestných konaní predložil orgánom činným v trestnom konaní taktiež videá a fotografie, zachytávajúce priateľský vzťah, ktorý mal s maloletou W. a preukázal, že z jeho strany nie je dôvodné podozrenie, žeby akýmkoľvek spôsobom maloletej ublížil.

2.2. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca podal 7.11.2022 na Okresný súd v Pezinku návrh, ktorým sa domáhal úpravy práv a povinností k maloletej W. a domáhal sa zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti. K predmetnému návrhu priložil rovnako fotografie a potvrdenia o lekárskech vyšetreniach. Následne však žalobca sám v priebehu konania o úprave práv a povinností k maloletej vzal svoj návrh späť. Ďalší návrh o úprave práv a povinností k maloletej W. a návrh na jej zverenie do jeho osobnej starostlivosti podal žalobca v marci roku 2024, kedy sa dozvedel o tehotenstve jeho bývalej manželky s ním. Toto konanie bolo dňa 26.6.2024 odročené a následne žalobca podal vyššie zmienené druhé trestné oznámenie na žalovaného. Z konania žalobcu je zrejmé, že ide o osobný problém žalobcu s ním a o čisto účelové konanie. On ale takéto konanie zo strany žalobcu očakával a preto sám podal dňa 2.8.2024 na Okresný súd v Pezinku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, (sp. zn. 52P/187/2024) ktorým chcel účelovému konaniu zo strany žalobcu predísť. Z tohto návrhu možno vidieť, že mu na maloletej W. Z. skutočne záleží, že ju má rád a že by jej nikdy vedome a ničím neublížil. Napokon výpoveď matky maloletej X. Z. a jej vyjadrenia k predmetnému konaniu považoval žalovaný za irelevantné z dôvodu, že ju v súčasnosti nemožno považovať za dôveryhodnú osobu keďže, že medzi ňou a žalovaným prebieha konanie na Okresnom súde v Pezinku o určenie otcovstva ich maloletého dieťaťa. Žalovaný považuje toto neodkladné opatrenie priam za nezmyselné vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti. Mal za to, že konajúcemu súdu prostredníctvom tohto odvolania ozrejmil celú situáciu a účelovosť konania žalobcu a vylučuje, žeby existovalo akékoľvek reálne podozrenie, žeby z jeho strany mohlo dôjsť akémukoľvek negatívnej zásahu do života maloletej W. Z..

3. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý žiadal napadnuté uznesenia ako vecne správne potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. S odvolaním žalovaného v celom rozsahu nesúhlasil, mal zato, že odvolanie žalovaného proti uzneseniu súdu prvej inštancie je nedôvodné a nie je daný žiadny dôvod pre jeho zrušenie. Celé odvolanie je obsahovo zmatečné a v kontexte žalovaným podaného vlastného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa usiloval, aby mu Okresný súd Pezinko v konaní vedenom pod sp. zn. 52P/187/2024 uložil zákaz priblíženia sa k maloletej, nie je vôbec zrejmé, čo vlastne žalovaný chce. Meritum veci spočíva v posúdení, či je daná potreba preventívneho riešenia problematiky násillia uložením zákazu priblíženia sa k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť ohrozená. V tomto prípade súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že takéto hrozba objektívne daná je. Je tomu tak predovšetkým z dôvodov tak, ako ich uviedol súd prvého stupňa v odôvodnení uznesenia (bod 6. 7. ,8.) s ktorými sa žalobca v celom rozsahu stotožňuje.

3.1. Všetky tvrdenia žalobcu vychádzajú z reálnych dôkazov, preto nejde o žiadnu fabuláciu ani výmysly, je faktom, že voči maloletej žalovaný vykonal fyzické násillie tak, ako to vyplýva z výpovede jej matky, ako aj samotnej maloletej. Zrejme niet pochybností o tom, že ak žalovaný mal vymáčať tvár maloletej v jej vlastných zvratkoch vo veku, kedy maloletá mala len tri roky, pôjde o fyzické násillie, za ktoré sa považuje akýkoľvek čin, ktorý spôsobí obeti fyzickú ujmu v dôsledku nezákonného použitia fyzickej sily. Postup žalobcu spočívajúci vo využívaní všetkých dostupných právnych prostriedkov, nie je možné považovať za postup, ktorého cieľom má byť poškodenie žalovanému, ich cieľom je ochrana maloletej. Maloletá sa jednoznačne vyjadrila, že žalovaného nemá rada a že sa ho bojí aj v čase, kedy s ním nebýva (záznam z UPSVaR zo dňa 25.06.2024). Ak žalovaný by mal maloletú skutočne rád, potom by mal vedieť hodnoverným spôsobom vysvetliť skutočnosti, ktoré sa udiali v čase, kedy býval s maloletou, a to existencia množstva modrín na tele maloletej a chrást na uškách maloletej tak, ako to vyplýva z lekárskej správy zo dňa 11.03.2023 (v spise), ale aj obrazovo-zvukových záznamov (v spise). Čo však žalovaný neurobil. Skutočnosť, že v súčasnosti prebiehajú úkony orgánov činných v trestnom konaní na podklade trestného oznámenia žalobcu nie je dôvodom, pre ktorý by súd prvej inštancie nemal dočasne upraviť

pomery medzi žalovaným a maloletou o to viac, ak výsledok prešetrovania v čase podania odvolania žalovaným nie je zrejmy. Dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie nemal nariadiť neodkladné opatrenie, mala byť aj skutočnosť, že žalovaný sám dňa 02.08.2024 podal návrh na neodkladné opatrenie, ktorým žiadal, aby Okresný súd Pezinok zaviazal matku maloletej povinnosťou zabrániť osobnému styku maloletej aj žalovaného a povinnosťou zabrániť priblíženiu maloletej k žalovanému na vzdialenosť najmenej 10 metrov. Takýto úkon žalovaného sa javí ako nezmyselný ako správne uviedol Okresný súd Pezinok v bode 16 uznesenia sp. zn. 52P/187/2024 zo dňa 28.08.2024 o zamietnutí žalovaného návrhu. S ohľadom na celkom zjavné nevyspytateľné a agresívne správanie a chovanie žalovaného, minimálne pred ukončením prešetrovania trestného oznámenia žalobcu, nie je možné bezpečne vylúčiť možné ďalšie ataky žalovaného voči maloletej bez ohľadu na to, že v čase podania odvolania viac nežije s maloletou v spoločnej domácnosti.

4. Žalovaný v replike zotrval na skutočnostiach uvedených v odvolaní a žiadal odvolací súd rozhodnúť v zmysle jeho odvolacieho petitu, keď mal zato, že všetky tvrdenia žalobcu nie sú dostatočne odôvodnené a zároveň nie sú nijak preukázané na to, aby vyvrátili skutočnosti ním uvedené. Odmietol tvrdenia, že ním podané odvolanie je obsahovo zmätočné, keď v odvolaní jasne formuloval svoj návrh, ktorý podporil dôkazmi preukazujúcimi všetky jeho tvrdenia a predložil súdu dôkazy, ktoré preukazujú účelovosť konania žalobcu. Zotrval na tom, že výpoveď X. Š., ktorú predložil žalobca, je plná nepravd, dezinformácií a pôsobí zmätočne a ide z jeho pohľadu o irelevantný „dôkaz“ nakoľko v danom čase sa X. Š. s ním stretávala a zároveň ho mala vykresliť ako „Psychopata“ pričom sa s ním aktívne stretávala aj po marci roku 2024, kedy odišla z W., počas jej tehotenstva a tiež po narodení ich syna I. Y. Š.. Z uvedeného je zrejme, že výpoveď X. Š. nie je možné brať za relevantný dôkaz a možno ju označiť za čisto účelovú a usporobenu tvrdeniam žalobcu, ktorý ju nasmeroval akým spôsobom má vypovedať. Je však potrebné podotknúť, že samotná X. Š. vo svojej výpovedi potvrdila, že maloletej W. Z. nebolo nikdy ubližované. Celá jej výpoveď tak bola podľa jeho názoru smerovaná tak, aby X. Š. zakryla skutočnosť, že ho neuviedla ako otca maloletého I. Y. Š. a tým ho obrala o jeho rodičovské práva a povinnosti. Žalovaný zopakoval skutočnosti týkajúce sa podania trestného oznámenia na neho zo strany žalobcu a mal zato, že skutočnosti uvedené žalobcom v podanom vyjadrení sa nezakladajú na pravde, nie sú ničím preukázané a neboli k nim priložené žiadne relevantné dôkazy možno tie označiť za celkom zavádzajúce. Trval na tom, že neodkladné opatrenie nariadené súdom je absolútne predčasné, nedôvodné a predovšetkým nezohľadňujúce reálnu situáciu a najlepší záujem maloletého dieťaťa. Záverom poukázal na skutočnosť, že toto neodkladné opatrenie môže značne komplikovať aj jeho stretávanie sa s jeho maloletým synom I. Y. Š., nakoľko ten žije so svojou matkou X. Š., ktorá má vo svojej starostlivosti tiež maloletú W. Z.. Platnosť tohto neodkladného opatrenia tak môže značne skomplikovať preberanie a odovzdávanie maloletého I. Y. Š. žalovanému, jeho otcovi a celkovo môže značne skomplikovať styk maloletého s ním.

5. Žalobca v duplike uviedol, že s vyjadrením žalovaného v celom rozsahu nesúhlasí, toto je nedôvodné a opätovne tvrdenia uvedené vo vyjadrení nie sú podložené. Žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza, že disponuje fotografiami, ktoré preukážu jeho tvrdenia no v spise sa tieto dôkazy nenachádzajú. To isté platí aj o fotografiách z pôrodnice a naviac už v prvom podaní žalovaného a to v odvolaní voči neodkladnému opatreniu, žalovaný uvádzal množstvo dôkazov, ktoré neboli priložené ako súčasť podania. Taktiež tvrdenie žalovaného v závere vyjadrenia považuje za nedôvodné a opätovne si protirečí, nakoľko v predchádzajúcom podaní uviedol, že matka ich syna neuviedla žalovaného ako otca a teda prebieha súdne konanie o určenie otcovstva. Tiež s ohľadom na vek dieťaťa ako aj na skutočnosť, že maloletá W. má aj v súčasnej dobe upravený styk s otcom, vie žalovaný realizovať styk so svojim synom v termínoch, kedy maloletá trávy čas s jej otcom. Taktiež poukázal na skutočnosť, že neodkladné opatrenie nerieši zákaz priblíženia k matke maloletej a teda nie je dôvod, ktorý by obmedzoval žalovaného na styk s maloletým. Žalobca navrhol, aby odvolací súd v celom rozsahu potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

6. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (výrok I., IV.) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech.

7. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7.1. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7.2. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

7.3. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

7.4. Podľa § 330 ods. 1 C.s.p. súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

7.5. Podľa § 330 ods. 2 C.s.p. ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

7.6. Podľa § 337 ods. 1 C.s.p. ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

7.3. Podľa § 337 ods. 2 C.s.p. súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

8. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavou z ohrozenia exekúcie. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

8.1. Predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. sú splnené už v prípade, ak je osvedčené, že konaním osoby, ktorej sa má obmedzenie uložiť, môže byť (potenciálne) ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby (navrhovateľa). V týchto prípadoch je účelom neodkladného opatrenia poskytnúť dotknutej fyzickej osobe ochranu, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že môže byť (je) ohrozený jej život, zdravie, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita, s cieľom zabrániť akejkolvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrasovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Uvedená právna úprava vychádza z účelu a cieľa Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (Ú. v. EÚ L 181/4, 29. 6. 2013), vyjadreného v odseku 6 Preambuly citovaného Nariadenia.

9. V preskúmvanej veci odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany žalobcov a to žalobcu 1./ ako zákonného zástupcu žalobkyne 2./ ako nožnej obeti nebezpečného správania zo strany žalovaného, bola dostatočne spoľahlivo osvedčená dôvodnosť bezodkladnej potreby naliehavej úpravy pomerov medzi stranami takými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré nasvedčujú tomu, že žalobkyňa 2./ je zo strany žalovaného vystavená agresívnemu správaniu ohrozujúcemu jej telesné a duševné zdravie. Opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia hrozbu nebezpečného správania zo strany žalovaného, ako aj stav, ktorý neznesie odklad bola žalobcom 1./ konajúceho v prospech žalobkyne 2./ hodnoverne osvedčená konkrétnymi tvrdeniami o nebezpečných prejavoch správania žalovaného v opise rozhodujúcich skutočností v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré podložil listinnými dôkazmi Zápisnicou o výsluchu zo dňa 22.08.2024, lekáarskymi nálezmi a fotografiami, ktoré preukazujú prítomnosť hematómov a zranení po rôznych častiach tela maloletej žalobkyne. Aj zápisnica o podaní vysvetlenia matky žalobkyne 2./ X. Š. zo dňa 19.9.2024 (po vydaní neodkladného opatrenia) spolu s listinnými dôkazmi predloženými spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia preukazuje, že žalobkyňa 2./ môže byť v blízkej budúcnosti vystavená hrozbe agresívneho verbálneho alebo fyzického ataku zo strany žalovaného. Ak vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie uložil žalovanému nepribližovať sa k žalobkyne 2./ (výrok I.) niet jeho záverom čo vytknúť, keď zákonné podmienky pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú dané, pretože sú splnené podmienky, pre ktoré je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu. Prijatý záver o dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia dostatočne podrobne a zrozumiteľne vysvetlil (pozri odsek 3. až 7. napadnutého uznesenia). Odôvodnenie odvolaním napadnutého uznesenia dalo odpoveď na skutkovo a právne relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany žalobkyne 2./, keď v dostatočnom rozsahu zodpovedalo, prečo bolo v tejto

časti navrhovaného neodkladného opatrenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu vyhovené. Zároveň je odvolací súd toho názoru, že prvoinštančný súd svoje rozhodnutie v celom rozsahu v tejto časti patričným spôsobom odôvodnil v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p. s poukazom na § 234 ods. 2 C.s.p., na ktoré odôvodnenie poukazuje i odvolací súd a s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.) a k námietkam žalovaného považuje za potrebné uviesť nasledovné.

10. Žalovaný v odvolaní namietal, že všetky obvinenia vznesené voči jeho osobe žalobcom v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa nezakladajú na pravde a sú zo strany žalobcu čisto účelové, keď podané trestné oznámenie v roku 2022 na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Modre bolo zo strany Policajného zboru v Modre, následne i zo strany Okresnej prokuratúry v Pezinku odmietnuté uznesením o zastavení trestného stíhania a odmietnutí trestného oznámenia a rovnako tomu bolo v roku 2024, kedy žalobca opätovne podal na neho trestné oznámenie (pozri odsek 2., 2.1.).

10.1. Odvolací súd zastáva názor, že argumenty žalobcu 1./ o správaní sa žalovaného k maloletej žalobkyni 2./ vychádzajú z reálnych dôkazov (zápisnica o výsluchu zo dňa 22.08.2024, lekárske nálezy, fotografie, zápisnica o podaní vysvetlenia X. Š.T. zo dňa 19.9.2024) a preto námietky žalovaného o účelovom konaní žalobcu neobstoja. Rovnako nedôvodná je aj obrana žalovaného o zastavení trestného stíhania a odmietnutí trestného oznámenia, keď táto zostala len v rovine ničím nepodložených tvrdení. Žalovaný v tomto smere dôkazy do spisu nezaložil, keď za takýto dôkaz nemožno považovať predloženú Zápisnicu o výsluchu osoby, voči ktorej smeruje trestné oznámenie zo dňa 26.8.2024, keď v tejto podáva len vysvetlenie, k tomu začo bolo podané trestné oznámenie, ale táto sama o sebe nepreukazuje zastavenie trestného stíhania, resp. odmietnutie trestného oznámenia.

11. Žalovaný odmietol, že z jeho strany mohlo dôjsť akémukoľvek negatívnej zásahu do života maloletej žalobkyne 2./, keďže ju má rád a nikdy by jej vedome a ničím neublížil čo preukazu aj to, že sám podal dňa 2.8.2024 na Okresný súd v Pezinku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je vedený pod sp. zn. 52P/187/2024, ktorým návrhom chcel zabrániť účelovému konaniu zo strany žalobcu (pozri odsek 2.2.).

11.1. Samotná skutočnosť podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo strany žalobcu, ktorým sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zaviazal matku maloletej X. Š. povinnosťou zabrániť osobnému styku maloletej (žalobkyňa 2./) aj navrhovateľa a povinnosťou zabrániť priblíženiu maloletej k navrhovateľovi na vzdialenosť najmenej 10 metrov nevyvracia tvrdenia žalobcu 1./ o správaní sa žalovaného k maloletej žalobkyni 2./ Naviac odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej činnosti v zmysle § 186 ods. 1 C.s.p. známe, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol právoplatne ako nedôvodný zamietnutý uznesením Okresného súdu Pezinok č.k. 52P/187/2024 -24 zo dňa 28.8.2024, ktoré uznesenia nadobudlo právoplatnosť dňa 18.9.2024, keď konajúci súd okrem iného uviedol, že „... navrhovateľom tvrdený záujem maloletej na dobrom psychickom stave maloletej majú dosahovať predovšetkým rodičia maloletej. Obmedzenie voľného pohybu maloletej na vzdialenosť 10 metrov od navrhovateľa nie je v záujme maloletej, ale výlučne v záujme navrhovateľa. .... V danom prípade taktiež absentuje neodkladnosť potreby úpravy pomerov, ako podstatná náležitosť nariadenia neodkladného opatrenia. Súd považuje návrh navrhovateľa za nedôvodný, ničím nepodložený, nepreukázaný a nezmyselný. ...“ Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval aj tieto námietky žalovaného za právne irelevantné vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu.

12. Ďalšími námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní sa odvolací súd nezaoberal, keď tieto nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci a nemajú žiadny vplyv na nariadenie neodkladného opatrenia. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

13. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti (výrok I.) podľa § 387 ods.1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil vrátane závislého výroku o trovách konania (výrok IV.), nakoľko súd prvej inštancie správne aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 C.s.p.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. Nakoľko odvolací súd odvolaniu žalovaného nevyhovel a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, mali žalobcovia 1./,2./ v odvolacom konaní plný úspech a

vznikol im voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 10 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).